

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

IV. Neminem ad sacrum subdiaconatus ordinem esse promouendum, nisi sufficientem exhibeat titulum beneficalem, vel patrimonialem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

ANNO
CHRISTI
1527.

sonæ ecclesiasticæ, diligentem gerant curam & studium exercendi, administrandi, & exequendi, onus eis a Domino concessum, (ne sanguis subditorum de manibus eorum requiratur) non quæstus causa aut pecuniæ. Ideo statuimus, inquam, & ordinamus, conformiter ad sacrorum Conciliorum, sanctorumque patrum decreta, vt manus suas illibatas, integras & intactas seruent, iuxta iuris communis dispositionem & ordinationem, ab omni exactione abstinentes, non obstantibus quibuscumque iuramentis, statutis, & consuetudinibus introductis, & in futurum introducendis. Irrationabilem illam consuetudinem iudicantes, qua ad vnâ præbendam receptus, suorum in dicta præbenda prædecessorum non receptorum (a quibus ius non habet, sed a conferente vel instituyente) plures receptiones soluere compellatur. Prouideant autem diocesani, ne ecclesiarum parochialium rectores, matricularii, aut alii quicumque, indebitas exactiones pro sacramentorum, sacramentaliumque ac diuinorum administratione faciant.

Ad vnâ
receptus
præben-
dam non
soluat plu-
res recep-
tiones.

III.

Et vt deinde de ministris ecclesiæ prouideamus, ne circa promouendos ad sacros ordines fraus aliqua committatur, sacro hoc approbante prouinciali Concilio, de fratrum nostrorum suffraganeorum sententia & consensu statuimus, vt promotionis tempore, ordo qui proxime sequitur, diligenter obseruetur. Vt quantum attinet ad ætatem & mores, non prius promoueant diocesani suos ad aliquem sacrum ordinem, quam viderint literas testimoniales presbyteri parochialis, quæ contineant duorum aut trium testium probatorum, non suspectorum, depositiones iuramento solenni firmatas de sufficientia ætatis promouendi, & de probata & inculpata illius vita. Quo absoluto, inquirent, si promotendus habeat scientiam, a iure ad ordinem suscipiendum requisitam. Neque aliquem ad sacerdotium promoueant, nisi qui (quantum fragilitas humana patitur) sciat ea quæ continentur in Canone, Quæ ipsis, 38. distinctione.

IV.

Porro in graue clericalis ordinis scandalum ac dedecus videmus haud paucos sacerdotes nudos ac mendicos.

Concil. Tom. 34.

O o o o

Prohibemus itaque, ne aliqui ad sacrum subdiaconatus ordinem assumantur, nisi sub titulo beneficii viginti librarum Parisiensium ad minus, vel patrimonii similis valoris. Super quo per vicarios nostros in nostra dioecesi, aut in dioecesi suffraganeorum nostrorum, per eosdem suffraganeos, eorumve vicarios vel officiales, fiat diligens inquisitio per testes omni exceptione maiores. Si autem titulus patrimonialis ad eum peruenerit ex cessione, aut donatione alterius: similiter inquiratur, an præfatam summam possit reditus rei cessæ repræsentare. Deinde super fraude, si qua interuenerit inter cedentem & cessionarium, exigatur sacramentum cedentis ac cessionarii. Iurabit autem cedens, se donasse sine vlla fictione, aut spe in futurum recuperandi: cessionarius autem affirmabit, nullum esse inter se & cedentem pactum de restitutione rerum cessarum: suæque intentionis esse illa retinere, ac quamdiu viuet illis vti & frui. Prohibemus autem districte, ne ordinatus ad titulum patrimoniale, eundem vendat, aut alienet sine permissione episcopi ordinantis, donec beneficium aut patrimonium prætaxati valoris fuerit assecutus.

V.

Et quamuis episcopus originis, beneficii, aut domicilii, non solum ad ordines promouere, sed etiam literas dimissorias, ad ipsos ordines concedere possit; iniungimus tamen suffraganeis nostris, vt si quando literas dimissorias ad sacros ordines indulgere voluerint, ne indigni assumantur, obseruent ordinem qui sequitur: videlicet quod volentes impetrare literas dimissorias accedant ad dioecesanos: qui super præmissis ætate, literatura, moribus, beneficio seu patrimonio inquirant; seruentque diligenter prædictas solennitates, perinde ac si in propria ordinare vellent. Ac tunc sic examinato concedantur literæ dimissoriæ: remittaturque ita examinatus cum literis ipsis: in quibus etiam declaretur prædicta solennitas sic obseruata, fiatque mentio expressa de beneficio aut patrimonio, vt episcopus, ad quem se conferet ordinandus, eum sine scrupulo promouere & ordinare possit. Quod si propter infirmitatem aut aliam causam rationabilem, is qui literas dimissorias obtinere cupit, non possit commode accedere ad suum episcopum, tunc remittatur super ætate, literatura ac moribus, vt prius,